

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลกในการสื่อสารความรู้ตักตักคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ดังนั้นการรู้ภาษาอังกฤษจึงช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น (กรมวิชาการ, 2545 ข, หน้า 1) ประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับต่างประเทศมาตั้งแต่สมัยโบราณ จึงเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและเรียนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง (กรมวิชาการ, 2546 ก, บทนำ) ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง พระองค์ทรงจ้างนางแอนนา เลียว โนเวนส์ มาเป็นครูสอนภาษาอังกฤษคนแรกในประเทศไทย การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีหลักฐานมานานกว่าศตวรรษ (วิไล ตั้งจิตสมคิด, 2539, หน้า 63) ต่อมากระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในระดับมัธยมศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2455 เป็นต้นมา (วรรณาคงคาประเสริฐ, 2544, หน้า 1) และได้มีการปรับปรุงหลักสูตรเรื่อยมาจนถึงหลักสูตรในปัจจุบัน คือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น มีสาระสำคัญประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (กรมวิชาการ, 2545 ข, หน้า 3)

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างมากทั้งต่อตัวผู้เรียนเองและต่อประเทศชาติ การรู้ภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนการมีเครื่องมือที่สามารถนำไปเป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ หรือใช้ในการประกอบอาชีพได้ ดังนั้นคุณสมบัติทั่วไปของคนไทยรุ่นใหม่ จะต้องเป็นทั้งประชากรไทย และประชากรโลก จะต้องเป็นคนที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถนำมาใช้ในการแสวงหาความรู้จากทั่วโลกได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 17)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดำฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่หลากหลาย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547, หน้า 4) การอ่านเป็นทักษะทางด้านการรับรู้ที่สำคัญมาก เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมายในโลก (กรมวิชาการ, 2544 ข, หน้า 6) ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง ในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ นอกเหนือจากทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความต้องการของบุคคลในอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวันพบว่า บุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด (มาลินี จันทวิมล, อ้อยทิพย์ กรมกุล และกิ่งกมล ทวีชาติวิทยากุล, 2541, หน้า 66-71) แต่ปัญหาที่มีผลต่อการอ่านของผู้เรียนคือ ปัญหาด้านคำศัพท์ ดังที่ พิศรวัลย์ ไก่วิฑูรย์ (2540, บทนำ) กล่าวว่า เด็กไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านเพราะไม่สามารถแปลคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้ ฉะนั้นในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น การรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็น จะมองข้ามไปไม่ได้เป็นอันขาด แม้ว่าจะสามารถใช้ทักษะหรือเทคนิคอื่น ๆ เพื่อการอ่านได้ดีเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าหากไม่ทราบความหมายของคำในข้อความที่กำลังอ่าน ก็คงจะไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านนั้นได้ตลอดหรือถูกต้อง แต่กลับทำให้เสียเวลาและไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการอ่านนั้น ๆ เลย (สมุทร เชนเชวนิช, 2542, หน้า 15) สำหรับการเขียนนั้นเด็กมักจะเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง และเขียนไม่ได้ใจความชัดเจน มานพ ประธรรมสาร (2538, หน้า 5) กล่าวว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านและการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่เด็กจะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ จึงจะสามารถเรียนภาษาได้ดี อาจสรุปได้ว่า คำศัพท์ เป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา

นอกจากนี้ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2535, หน้า 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า การรู้ความหมายของคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ และเป็นการยากที่จะใช้โครงสร้างทางภาษาในการสื่อความหมาย ถ้าขาดความความรู้ทางด้านคำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสารด้วย เพราะการนึกคำศัพท์ไม่ออกจะทำให้การสื่อสารเกิดการชะงักได้ (Finocchiaro, 1974, p. 73) ดังนั้นจึงสรุปความสำคัญของคำศัพท์ได้ว่า ในทุก ๆ ภาษา คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการสื่อสาร การมีคำศัพท์มาก สามารถส่งและรับสารได้มาก และยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การเรียนภาษาทักษะอื่น ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียนประสบผลสำเร็จด้วย (กิตติกรณ์ มีแก้ว, 2546, หน้า 4)

ปัญหาด้านคำศัพท์ซึ่งเป็นปัญหาที่พบในทุก ๆ ระดับการศึกษา โดยเฉพาะด้านความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือถ้าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์หรือมีวงคำศัพท์น้อยมากก็จะมีปัญหาในการเลือกความหมายในการตีความของคำศัพท์ (นาตยา หิรัญสถิตพร, 2537, หน้า 50) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ดิคินสัน (Dickinson, 1987, p. 37 อ้างถึงใน วรชาติ ภูทอง, 2537, หน้า 1) ที่ว่าหากเรามีถ้อยคำอย่างเพียงพอในภาษาอังกฤษ เราจะสามารถสื่อสารด้วยภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เราเข้าใจในเรื่องราวหรือวิชาการอันใช้ภาษาได้อย่างลึกซึ้ง

สาเหตุของปัญหาในการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนมีผู้กล่าวไว้ดังนี้ วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537 อ้างถึงใน สมสวรรค์ พันธุ์เทพ, 2540, หน้า 3) กล่าวว่า ครูมักยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง เช่น การสอนคำศัพท์ ครูมักจะให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม ครูไม่ใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน อรพิน พจนานนท์ (2537, หน้า 6-11) กล่าวว่า การที่ครูสอนคำศัพท์แบบแปลนั้น นักเรียนจะต้องท่องคำศัพท์ ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ซึ่งการสอนแบบนี้ นักเรียนจะไม่สามารถนำมาใช้สื่อสารได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ เพราะนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาในบริบทจริง รวมทั้งยังมีปัญหาในด้านตัวครู ไม่ว่าจะเป็นการที่ครูไม่มีความรู้และทักษะทางภาษาที่เพียงพอ การจัดกิจกรรมที่ไม่ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในขณะที่เรียน ทำให้นักเรียนไม่เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ครูบางคนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน ทำให้การสอนไม่น่าสนใจ จึงเกิดปัญหาการเรียนคำศัพท์ที่ไม่ได้ผลในชั้นเรียน (รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล, 2547, หน้า 1-2)

จากรายงานผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2548 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรีเขต 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับปรับปรุง 60.65% ระดับพอใช้ 35.80% และระดับดี 3.54% และจากการศึกษารายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี ในระดับช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอยู่ในระดับปรับปรุง 79.71% ระดับพอใช้ 20.29% ระดับดี 0% ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ต่ำ อันเนื่องมาจากการที่นักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ ไม่สามารถแปลคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้ ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน รวมทั้งนักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรีเขต 1, 2549, หน้า 1-2)

นอกจากนี้จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อวางรากฐานในการศึกษาคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้นและเป็นแนวทางในการศึกษาในระดับสูงต่อไป นอกจากนี้เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และเพื่อ

ช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้ด้านคำศัพท์มากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะหาวิธีที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว และพบว่าวิธีสอนแบบโครงงานมีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนได้

วิธีสอนแบบโครงงาน เป็นวิธีสอนที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตราที่ 22 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นการจัดกระบวนการการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เลือกและสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึกด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและการเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถนำผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ (สมศักดิ์ สันธุระเวช, 2542, หน้า 18) นอกจากนี้โครงงานเป็นการทำกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ภายใต้การดูแลและให้คำปรึกษาของครู ตั้งแต่การคิดสร้างโครงงาน การวางแผนดำเนินการ การออกแบบลงมือปฏิบัติ รวมทั้งร่วมกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2536, หน้า 5) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ลัดดา ภูเกียรติ (2547) ที่กล่าวว่าโครงงานเป็นกิจกรรมที่เตรียมความพร้อมให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น รู้จักวิธีปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักรวบรวมข้อมูลได้อย่างกว้างขวางและหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนจดจำในสิ่งที่ศึกษาค้นคว้า และมีความหมายต่อผู้เรียน ที่สำคัญคือมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียน กระบวนการในการทำงานช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ ตลอดจนสามารถคิดหาแนวทางในการนำสิ่งที่ค้นพบไปใช้ได้ในชีวิตจริงและสามารถใช้กระบวนการทำงานที่มีการวางแผนอย่างมีระบบ ปฏิบัติตามแผน ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาดังกล่าว ในชีวิตความเป็นอยู่ได้เป็นอย่างดีและมีความสุข

จากการศึกษางานวิจัยของ สุชาติพิทย์ สุดหนองบัว (2545, บทคัดย่อ) พบว่าการสอนโดยใช้โครงงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานยังช่วยพัฒนาตัวผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่พัฒนาทักษะการพูด ทักษะการปฏิบัติ การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน และส่งเสริมอิสระในการเรียนรู้ นอกจากนี้ สามารถ เติมประยูร (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโครงงานพบว่าผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลการเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโครงงานสูงกว่าก่อนเรียน

ผู้เรียนมีความเห็นว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบโครงงานเป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และผลการประเมินโครงงานพบว่าผู้เรียนสามารถทำงานได้ถูกต้องตามเนื้อหา มีการวางแผนการดำเนินงาน ได้เรียนรู้จากการทำงาน

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ด้วยวิธีสอนแบบโครงงาน และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีศักยภาพในการเรียน ภาษาอังกฤษ อันจะเป็นผลให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน และนำไปใช้ประกอบการเรียนในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีสอนแบบโครงงาน
2. เพื่อประเมินความสามารถในการทำโครงงานคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบโครงงาน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนแบบโครงงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการทำโครงงานคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนแบบโครงงานอยู่ในระดับดี
3. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบโครงงานอยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางให้นักเรียนใช้วิธีการเรียนรู้จากการทำโครงงานไปแสวงหาความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
2. เป็นแนวทางแก่ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการนำวิธีสอนแบบโครงงานไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในด้านอื่น ๆ
3. เป็นแนวทางแก่ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นในการนำวิธีสอนแบบโครงงานไปใช้พัฒนาความสามารถของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดจันทบุรี
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง 1) Food and Drinks 2) Shopping 3) Occupation และ 4) Places
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549
5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย
 - 5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโครงงาน
 - 5.2 ตัวแปรตาม มี 3 ตัวแปร ได้แก่
 - 5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโครงงาน
 - 5.2.2 ความสามารถในการทำโครงงานคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 5.2.3 เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบโครงงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การเปลี่ยนปริมาณความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งวัดความสามารถในการเรียนรู้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟัง การพูด การอ่านและการสะกดคำศัพท์ ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโครงงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. วิธีสอนแบบโครงงาน หมายถึง วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกหัวข้อโครงงานและศึกษาค้นคว้า ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดำเนินการค้นหาคำตอบและสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและเป็นที่ปรึกษา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ขั้นนำเข้าสู่โครงงาน เป็นขั้นกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทบทวนประสบการณ์เดิมเพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่
 - 2.2 ขั้นพัฒนาโครงงาน เป็นขั้นวางแผนและปฏิบัติตามแผนการทำโครงงาน
 - 2.3 ขั้นนำเสนอผลงาน เป็นขั้นนำความรู้ที่ได้มานำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.4 ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นสรุปเนื้อหาและกระบวนการทำงานโดยครูและนักเรียนร่วมกันประเมิน

3. การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโครงงาน หมายถึง การปรับปรุงการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปฏิบัติอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นในลักษณะปรับเปลี่ยน กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบโครงงาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด โดยเปรียบเทียบคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. โครงงานภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลงานของผู้เรียนที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดำเนินการค้นหาคำตอบและสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสามารถและความสนใจซึ่งผู้เรียนอาจนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การรายงาน การจัดนิทรรศการ หนังสือเล่มเล็ก แผ่นพับ การแสดงบทบาทสมมติ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ ความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่านและการสะกดคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7. ความสามารถในการทำโครงงาน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดำเนินการค้นหาคำตอบและสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งประเมินจากผลงานทั้งด้านเนื้อหา กระบวนการทำงาน และการนำเสนอผลงานครบถ้วนอย่างสมบูรณ์

8. แบบประเมินความสามารถในการทำโครงงาน หมายถึง แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียนในการทำโครงงานคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยประเมินด้านเนื้อหา กระบวนการทำงาน และการนำเสนอผลงาน

9. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกรักใคร่หรือการตัดสินใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโครงงานในด้านความสำคัญของภาษาอังกฤษ กระบวนการเรียน การสอน กิจกรรมการสอนของครู กระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

10. แบบวัดเจตคติ หมายถึง แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้สึกนึกคิดหรือการตัดสินใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบโครงงาน